

Ja til forbud mot konverteringsterapi

Konverteringsterapi har som mål å «kurere» eller endre en persons seksuelle legning. For eksempel fra homofil, lesbisk eller bifil til heterofil eller omvendt. Behandlingen kan ha ulike former og variere mellom alt fra elektroshokk og eksorsisme (demonutdrivelse hvor pasienten for eksempel lenkes fast og blir torturert) til omvendelsesleirer og manipulativ samtalerapi.

Dersom autorisert helsepersonell tilbyr «helsehjelp» i form av konverteringsterapi for å behandle pasienter med «feil» seksuell legning, vil dette trolig være i strid med forsvarlighetsplikten etter helsepersonelloven. For personer som ikke er autorisert helsepersonell kan praksisen muligens omfattes av lov om alternativ behandling. Noen terapiformer rammes også av straffeloven. Det er derimot ikke noe tydelig forbud mot konverteringsterapi i Norge.

Et forbud mot konverteringsterapi reiser prinsipielle spørsmål i skjæringspunktet mellom religions- og ytringsfriheten, frihet fra diskriminering og mindretallsvernet. I tillegg er det utfordringer med tanke på grensedragningen mellom hva som skal omfattes av forbudet.

Frihet fra diskriminering på bakgrunn av seksuell orientering er hjemlet i Menneskerettighetserklæringen, ICCPR, ICESCR og EMK, sammen med forbudet mot diskriminering på bakgrunn av blant annet rase, kjønn og hudfarge. I likhet med hudfarge og rase finnes det ikke faglig grunnlag for at seksuell legning hverken er en medisinsk diagnose eller kan behandles. Unge Høyre mener alle mennesker har krav på grunnleggende respekt for sitt liv og seksualitet. Unge Høyre mener derfor et forsøk på å behandle seksuell legning er i strid med menneskerettighetene. Ytrings- og religionsfriheten avskjæres her av friheten fra å bli diskriminert for sin seksuelle legning, i tråd med EMK art. 9 (2) og 10 (2).

Unge Høyre mener det bør innføres et tydelig lovforbud mot å tilby og gjennomføre konverteringsterapi i medisinske, ikke-medisinske og religiøse miljøer. Forbudet må imidlertid utredes for å trekke opp grensene mot det som klart faller inn under forhold som er beskyttet av ytrings- og religionsfriheten, for eksempel frivillig sjelesorg og forbønn. Samtidig kan ikke religiøse miljøer skjule seg bak religionsfriheten dersom de bedriver systematisk konverteringsterapi.

Behandling av seksuell legning er forbundet med store personlige traumer, stigmatisering, depresjon, angst og økt risiko for selvmord. Det er også vanlig å bli utsatt for fysiske eller psykiske overgrep i forbindelse med behandlingen og i miljøene som praktiserer det. Ofte kvalifiserer behandlingen i seg selv til å være et overgrep. Selv om terapi kan skje under påskudd av å være frivillig, er de sosiale strukturene i mange miljøer slik at det i praksis gjennomføres med tvang eller under sterkt press. Konverteringsterapi er ofte et ledd i utbredt negativ sosial kontroll.

Et stort flertall i EU-Parlamentet vedtok i mars 2018 en oppfordring om å innføre nasjonale forbud mot konverteringsterapi. Enkelte land har allerede innført forbud, blant annet Irland, Sveits og Malta. Forbud står også på trappene i store deler av Europa inkludert Storbritannia, Tyskland, Frankrike og Benelux-landene. I over 18 delstater i USA er det forbud mot konverteringsterapi.

Unge Høyre vil:

- Utrede et forbud mot systematisk konverteringsterapi.
- Verne barn mot forsøk på å bli utsatt for konverteringsterapi eller annen behandling som har til hensikt å endre barnets seksuelle legning.
- Ta sikte på å innføre et forbud mot konverteringsterapi som klart verner om retten til frivillig å oppsøke råd, veiledning, hjelp, forbønn, sjelesorg eller andre tilbud som klart faller inn under religions- og ytringsfriheten.